

Демідова Влада Вадимівна
ад'юнкт кафедри криміналістики,
судової медицини та психіатрії
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ З ІНШИМИ ОРГАНАМИ ТА ПІДРОЗДІЛАМИ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ЖОРСТОКОГО ПОВОДЖЕННЯ З ТВАРИНАМИ

Злочини у сфері жорстокого поводження з тваринами характеризуються високим рівнем латентності, а також великим різноманіттям способів вчинення злочину. В таких умовах для успішної реалізації поставлених задач, а саме: попередження, розкриття та розслідування злочинів, а також притягнення винних до кримінальної відповідальності дії правоохоронних органів повинні бути злагоджені та скоординовані. Взаємодія органів досудового розслідування з іншими підрозділами регламентується Конституцією України, Кримінальним та Кримінальним процесуальним кодексами, Законами України: «Про оперативно-розшукову діяльність» [1], «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» [2], Накази Міністерства внутрішніх справ «Про затвердження Інструкції з організації діяльності органів внутрішніх справ України» [3] та «Про організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами ОВС у попередженні, виявленні та розслідуванні кримінальних правопорушень» [4].

Особливостям взаємодії слідчого з працівниками інших органів та підрозділів під час досудового розслідування у своїх працях приділяли увагу такі вчені, як: Р. С. Белкін, А. І. Вінберг, А. Ф. Волобуєв, В. А. Гласков, Г. Л. Грановський, В. В. Дараган, М. С. Казаренко, В. Д. Пчолкін, Н. П. Черняк та інші. Однак, питання взаємодії слідчого з іншими органами під час розслідування жорстокого поводження з тваринами досі не знайшло належної уваги серед вчених.

У науковій літературі існують різноманітні точки зору щодо визначення поняття взаємодії. Так, наприклад, Ю. І. Азаров зазначає, що у загальному розумінні взаємодію слідчого з іншими учасниками слідчо-оперативної групи необхідно розуміти спільну діяльність слідчого оперативних і експертно-криміналістичних підрозділів з розробки та здійснення заходів, пов'язаних з комплексним використанням процесуальних, оперативно-розшукових і техніко-криміналістичних засобів, з метою успішного розкриття злочинів, встановлення винних і виявлення обставин, що сприяли вчиненню злочину і вжиття заходів для їх усунення [5, с. 88]. На нашу думку, найбільш вдало термін «взаємодія» надав В. Д. Пчолкін, який вважає, що взаємодія – це спільність цілей і

завдань, погоджених за часом, місцем і змістом, а також визначену законодавством діяльність компетентних суб'єктів щодо раціонального застосування наявних сил, засобів та методів для своєчасного виявлення, розкриття та розслідування злочинів [6, с. 99].

Під час розслідування злочинів, пов'язаних із жорстоким поведінням з тваринами найбільш поширеними формами взаємодії слідчого з оперативними підрозділами є: спільний аналіз та оцінка отриманої інформації та матеріалів кримінального провадження; розробка плану слідчих (розшукових) дій; спільна участь у проведенні слідчих (розшукових) дій. Так, О. М. Гумін вказує, що відносини (взаємодія) між слідчим і оперативним працівником повинні будуватися на основі поєднання вимог закону та їх професійної компетентності в межах таких загальнометодичних підходів: 1) розуміння пріоритету інтересів розслідування й вимог норм процесуального законодавства; 2) органічне сполучення кримінальної процесуальної й оперативно-розшукової діяльності в межах боротьби зі злочинністю [7, с. 105].

Зазначимо, що злочини у сфері жорстокого поведіння з тваринами є специфічними та слідчі не мають спеціальних знань, відповідної освіти та не мають досвіду розслідування таких кримінальних правопорушень. Так, розслідування даної категорії злочинів не можливо без взаємодії слідчого з експертом (спеціалістом). Адже, під час розслідування кримінального провадження, пов'язаного з жорстоким поведінням з тваринами залучаються спеціалісти в галузі ветеринарії та зоології. Згідно з Інструкцією (Наказ МВС України від 26.10.2012 № 962 «Про затвердження Інструкції про участь працівників Експертної служби МВС України в кримінальному провадженні як спеціалістів») слідчі мають право залучати до проведення слідчих (розшукових) дій експертів (криміналістів).

Підводячи підсумки, зазначимо, що взаємодія слідчого з іншими органами та підрозділами під час розслідування злочинів, пов'язаних із жорстоким поведінням з тваринами являється важливим засобом оптимізації розслідування та повинно розглядатися в якості важливого елементу методики розслідування. Саме від взаємодії слідчого з оперативними працівниками та експертами (спеціалістами) залежить оптимальний розподіл обов'язків, планування розслідування та постійний взаємний обмін інформацією, і, таким чином, своєчасне внесення корективів у план розслідування кримінального провадження.

Список використаних джерел:

1. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18.02.1992 р. (зі змінами) URL:<http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України від 30.06.1993р. URL:<http://zakon.rada.gov.ua>.

3. Про затвердження Інструкції з організації діяльності органів внутрішніх справ України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 09.08.2012 р. № 686 URL:<http://zakon.rada.gov.ua>.
4. Про організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами ОВС у попередженні, виявленні та розслідуванні кримінальних правопорушень: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 14.08.2012 Р. № 700 URL:<http://zakon.rada.gov.ua>.
5. Азаров Ю. І. , Рафальський Є. О. Особливості взаємодії слідчого з експертом (спеціалістом) на початковому етапі досудового розслідування/ Юридична наука № 10/2014. – К. – с. 87-96
6. Пчолкін В.Д. Взаємодія слідчих та працівників оперативних підрозділів у ході розслідування злочинів. Теорія та практика судової експертизи і криміналістики. Х. : Право, 2009. Вип. 9. С.99
7. Гумін О.М. Організація роботи слідчо-оперативної групи під час розслідування кримінальних проваджень. Право та державне управління. 2013. № 1 (10). С. 102-106.

Дмуховський Руслан Сергійович
аспірант кафедри криміналістики,
судової медицини та психіатрії
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ДОПИТУ СВИДКА У СПРАВАХ ПРО ПОРУШЕННЯ ПОРЯДКУ В'ЇЗДУ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНУ ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ ТА ВИЇЗДУ З НЕЇ

Порядок проведення допиту регламентовано у статтях 224-226, 351-356 КПК України. Дотримання даних вимог є обов'язковим. Порухення порядку проведення допиту тягне за собою недійсність даної процесуальної дії, а показання отримані під час допиту є недопустимими доказами [1]. Згідно зі ст. 224 КПК України допит проводиться за місцем проведення досудового розслідування або в іншому місці за погодженням із особою, яку мають намір допитати. Допит не може проводитись без перерви понад дві години, а в цілому – понад вісім годин на день. Перед проведенням допиту слідчий має встановити особу, роз'яснити їй її права, а також ознайомити з порядком проведення допиту. Потерпілий має бути попереджений про настання кримінальної відповідальності за давання завідомо неправдивих показань. Звернемо увагу на розгляд тактики допиту свідків при розслідування порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї, який дозволяє з'ясувати важливі обставини злочину.